

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 568/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť V. P., S., zastúpeného advokátkou JUDr. M. G., B., vo veci namietaného porušenia základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 154/2011 z 19. júla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2012 doručená sťažnosť V. P., S. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 Cdo 154/2011 z 19. júla 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„V exekučnej veci oprávneného: S., a. s... proti povinnému: V. P., bytom S., o vymoženie 752,64 Eur (22.674,- Sk) a trov exekúcie, Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 1. 12. 2010 sp. zn. 15 Er 7589/2008-72 zastavil exekúciu z dôvodu premlčania práva vymáhať poistné podľa § 21 ods. 3 zák. č. 273/1994 Z. z., na základe mojej námietky premlčania.

Na odvolanie oprávneného S., a. s. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 9. 6. 2011 č. k. 20 CoE/558/2010-105 zmenil uznesenie Okresného súdu Pezinok č. k. 15 Er/7589/2008-72 zo dňa 1. 12. 2010 tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, čo odôvodil tým, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej trojročnej lehote.

Moje dovolanie ako povinného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 19. 7. 2012 sp. zn. 7 Cdo 154/2011 dovolanie zamietol.“

Podľa sťažovateľa napadnuté uznesenie najvyššieho súdu neobsahuje jasné právne závery majúce pre vec podstatný význam a právne závery uznesenia sú svojvoľné a zjavne neodôvodnené. Dovolací súd podľa sťažovateľa mu neposkytol žiadne stanovisko vyvracajúce jeho zásadné tvrdenia týkajúce sa premlčania práva vymáhať poistné na zdravotné poistenie.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu vydať tento nález:

„Základné právo sťažovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý proces podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 7. 2012 sp. zn. 7 Cdo 154/2011 porušené bolo.

II. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 7. 2012 sp. zn. 7 Cdo 154/2011 a prikazuje mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

III. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný sťažovateľovi uhradiť trovy konania v sume 323,50 € na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma,

či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 7 Cdo 154/2011 z 19. júla 2012, ktorým zamietol dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 20 CoE 558/2010-105 z 9. júna 2011, ktorým tento zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 15 Er 7589/2008-72 z 1. decembra 2010 tak, že návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie zamietol.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím štátneho orgánu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený tak možno považovať taký návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorého by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 27/04, I. ÚS 158/05, IV. ÚS 300/08, IV. ÚS 158/09).

Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež pravidelne zdôrazňuje, že nie je alternatívou a ani ďalšou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). V dôsledku toho v konaní o ústavných sťažnostiach nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu vrátane posúdenia skutkových otázok, pretože jeho úlohou nie je zastupovanie, resp. nahradzovanie všeobecných súdov ako ich ďalšia opravná inštancia. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonov

všeobecnými súdmi s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 225/03, IV. ÚS 158/09). Akékoľvek skutkové alebo právne závery všeobecného súdu môžu byť preto predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a teda z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 262/04). Ústavný súd takisto pripomína, že jeho prvoradou úlohou je ochrana ústavnosti, a nie ochrana zákonnosti, čo je aj prejavom doktríny, že všeobecný súd pozná právo („iura novit curia“). Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležite zdôvodnený, ústavný súd nemá príčinu doň zasahovať (mutatis mutandis napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06).

Z odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu vyplýva:

«Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, proti rozhodnutiu proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) a nejde o žiaden z prípadov na ktoré dopadá § 239 ods. 3 O. s. p., preto bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) ho preskúmal a zistil, že dovolanie nebolo podané dôvodne.

V zmysle § 241 ods. 2 O. s. p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktoré mala za následok nesprávne; rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je podľa zákona (§ 242 ods. 1 O. s. p.) viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi a obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich označil dovolateľ, ale aj podľa ich obsahu.

1. Vzhľadom na vyššie uvedenú zákonnú povinnosť ustanovenú v § 242 ods. 1, druhá veta O. s. p. skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., dovolací súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd

vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., majúcich za následok tzv. zmätočnosť konania (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesné nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatné rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). V dovolacom konaní žiadna z týchto väd nevyšla najavo.

Pokiaľ povinný prípadne (i keď to výslovne v dovolaní neuvádza) vyvodzuje dôvod svojho dovolania tiež podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p., v nadväznosti na ústavné právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z toho, že právne závery odvolacieho súdu nezodpovedajú právnej argumentácii dovolateľa, čo zakladá (podľa názoru dovolateľa) svojvôľu v rozhodovaní (arbitrážnosť), treba zdôrazniť existenciu ustáleného právneho názoru, zhodne zastavaného všetkými senátmi občianskoprávneho kolégia, v zmysle ktorého nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 3/97, II. ÚS 218/02, I. ÚS 50/04).

Pod spravodlivým súdnym procesom (fair hearing) sa v žiadnom prípade nechápe právo účastníka súdneho konania na preskúmanie toho, akým spôsobom vnútroštátny súd hodnotil právne a faktické okolnosti konkrétneho prípadu. Do obsahu základného práva podľa č. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Majúc na zreteli uvedené a vychádzajúc z toho, že skutkové ale najmä

právne dôvody na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie sú dostatočné určité (zrozumiteľné) a odôvodnené (zodpovedajúce § 157 ods. 2 O. s. p.), dovolací súd preto dospel k záveru, že konanie netrpí vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

2. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. dovolací súd uvádza, že tzv. inou vadou konania je procesná vada, ktorá (na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p.) nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. V súvislosti s námietkou o existencii tejto vady konania ju dovolateľ nekonkretizoval ani bližšie nevymedzil. V dovolacom konaní vada uvedenej povahy nevyšla najavo (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), preto na ňu nemohol byť vzatý zreteľ (§ 242 ods. 1 O. s. p.).

3. K tomu, čo dovolateľ uviedol v dovolaní za účelom preukázania opodstatnenosti uplatnenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., treba uviesť, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval.:

Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti tohto dovolacieho dôvodu (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je nutné zodpovedať, či odvolací súd správne posúdil otázku premlčania práva v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení (účinného ku dňu vydania exekučného titulu - k 23. marcu 2000), pokiaľ vychádzal z toho, že k premlčaniu práva vymáhať poistné nedôjde, ak oprávnený podá návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi v trojročnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo poistné predpísané.

Dovolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. októbra 2001, sp. zn. Cpj 19/01 nerieši priamo otázku premlčaniu práva vymáhať poistné v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení. Jeho význam spočíva v rozlíšení právnych inštitútov premlčania od preklúzie práva. Podľa ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. právo vymáhať poistné sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa

toto poistné predpísalo, z čoho expresiss verbis vyplýva, že tieto nároky sa neprekludujú, ako tomu je v prípade prekluzívnej lehoty uvedenej v ustanovení § 71 ods. 3 Správneho poriadku. K ich premlčaniu možno v súdnom výkone rozhodnutia (exekúcii) prihladiť len vtedy, ak to dlžník namietne a len v rozsahu uplatnenej námietky. Pokiaľ však nedôjde k vzneseniu námietky premlčania, rozhodnutie, ktorým bolo poistné predpísané podľa druhej časti zákona o zdravotnom poistení, možno súdnym výkonom rozhodnutia (exekúciou) vykonať i po uplynutí troch rokov odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti rozhodnutia. Ustanovenie § 71 ods. 3 Správneho poriadku nie je aplikovateľné (použiteľné) na výkon (exekúciu) tých rozhodnutí na ktoré dopadá § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z.

Podľa ustanovenia § 251 ods. 1 O. s. p. ak povinný dobrovoľne nesplní, Čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)].

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Exekučného poriadku (platného v čase začatia tohto exekučného konania, t.j. k 15. decembru 2000) bolo možné vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí, schválených zmierov, platobných výmerov, výkazov nedoplatkov a dohôd, ktorých súdnu exekúciu pripúšťa zákon. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 21 ods. 3 a 4 zákona č. 273/1994 Z. z. (v znení platnom do 9. októbra 2002) právo vymáhať poistné- sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa toto poistné predpísalo. Pre právo vymáhať prirážku k poistnému, poplatok z omeškania, pokuty a poplatok za nesplnenie oznamovacej povinnosti platia obdobne ustanovenia odsekov 1 až 3.

dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd opodstatnene zastáva právny názor podľa ktorého, „právo vymáhať poistné“ v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. nie je premlčané, pokiaľ oprávnený subjekt podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 1, 2, § 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku) v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa predpísalo poistné. Právo vymáhať

poistné v zmysle § 21 ods. 3 zákona o zdravotnom poistení (účinného ku dňu vydania exekučného titulu) sa spája výlučne s právnou možnosťou oprávneného domáhať sa núteného výkonu rozhodnutia proti povinnému, ktorý dobrovoľne nespĺnil uloženú povinnosť. Predpokladom naplnenia tohto práva oprávneným je súhrn takých postupov (krokov), ktoré smerujú k uskutočneniu právneho úkonu s ktorým právny poriadok spája účinné začatie konania, v ktorom možno povinného donútiť k splneniu uloženej povinnosti. Jedná sa o návrhové konanie, ktoré je ovládané dispozičným princípom. Predmet premlčania - „právo vymáhať poistenie“ uvádzaná právna norma spája s možnosťou oprávneného iniciovať nútený výkon rozhodnutia, nespája s ním faktické uspokojenie oprávneného, ktoré nastáva až úspešnou realizáciou (výkonom) v závislosti od zákonom upraveného postupu vymáhajúceho orgánu.

Aplikujúc uvedené východiská možno konštatovať, že odvolací súd správne posúdil význam slov „právo vymáhať poistné“ obsiahnuté v § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. v porovnaní so znením ustanovenia § 71 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku (platným do 31. decembra 2003) obsahujúcim slovné spojenie „rozhodnutie možno vykonať“. Zásadný právny rozdiel spočíva v tom, že „právo vymáhať poistné“ sa spája s aktívnou činnosťou na uplatnenie práva oprávneného v lehote, ktorú mu predpisuje zákon. Tento legislatívny pojem neznamena, že vyberanie priznaného plnenia (dlžného poistného) je samotné vymáhanie poistného, pretože poistné už vymožené (predpísané) bolo, len nebolo uspokojené (vykonané). Uvádzané, ustanovenie § 71 ods. 3 Správneho poriadku odlišne upravovalo správnu exekúciu a to tak, že rozhodnutie bolo potrebné vykonať (porovnaj I. ÚS 122/07, IV. ÚS 307/2010).

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že povinný neopodstatnene napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), v konaní neboli zistené vady konania v zmysle § 237 O. s. p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.) ani iné vady konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie povinného zamietol (§ 243b ods. 1, 4 O. s. p.).

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd nepriznal oprávnenej náhradu trov

dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O. s. p.).»

Ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, avšak nezistil, že by účinky výkonu jeho odvolacej právomoci boli nezlučiteľné so zásadou spravodlivého procesu a základným právom účastníka konania na súdnu ochranu. Napadnuté uznesenie obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, pričom jeho výklad právnych predpisov a závery z nich odvodené nie sú svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Na posúdenie ústavnosti vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého uznesenia najvyššieho súdu považoval ústavný súd za kľúčové zistenie, či spôsob, ktorým najvyšší súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, je ústavne konformný. Inými slovami, ústavný súd zisťoval, či spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým najvyšší súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na zistený skutkový stav nie je svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy. Ústavný súd sa síce stotožnil s právnym názorom sťažovateľa, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, avšak toto právo neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie treba podľa názoru ústavného súdu posudzovať vždy so zreteľom na konkrétny prípad.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom najvyššieho súdu na výklad príslušných zákonných ustanovení nestotožnil (a v dôsledku toho ani s jeho rozhodnutím vo veci samej),

nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2012